

1982, 29. prosince – Sdělení VONS č. 312 „Rozsudky v procesu s Janem Wünschem a společníky“ o rozsudku Městského soudu v Praze odsuzujícím Jana Wünsche pro trestné činy podvracení republiky, podílnictví ke škodě majetku v socialistickém vlastnictví, krádeže a zpronevěry, Václava Soukupa pro trestné činy podvracení republiky a podílnictví ke škodě majetku v socialistickém vlastnictví, Jitku Tůmovou pro účastenství na trestném činu podvracení republiky a Josefa Wünsche pro trestný čin pobuřování k nepodmíněným trestům odnětí svobody, Jana Wünsche a Václava Soukupa k ochrannému dohledu po propuštění z výkonu trestu a peněžitému trestu a Jana Wünsche a Jitku Tůmovou k propadnutí zabavených věcí státu.

Ve dnech 15.–17. 12. 1982 se před Městským soudem v Praze konal proces s Janem Wünschem (nar. 29. 1. 1957), Václavem Soukupem (nar. 1. 12. 59), Jitkou Tůmovou (nar. 28. 3. 1961) a Josefem Wünschem (nar. 23. 6. 1962) pro trestný čin podvracení republiky podle § 98/1 tr. z., že údajně „rozмноžovali a rozšiřovali písemnosti s protisocialistickým obsahem, hrubě zkreslující a napadající poměry v ČSSR, vedoucí úlohu KSČ, socialistický charakter republiky a spojenecké svazky s jinými socialistickými zeměmi, zejména s PLR, s cílem oslabit a rozkládat socialistické zřízení ČSSR. (Podrobněji sdělení 311.)¹

Původně byl proces proponován na 6.–17. 9. 1982 a bylo k němu předvoláno na sto svědků. Potom však byl odložen na neurčito s odůvodněním, že prý onemocněla předsedkyně senátu JUDr. Křípačová². Po stanovení nového termínu na prosinec zasedal senát městského soudu za předsednictví JUDr. Rojta a prokuraturu zastupovala JUDr. Fuchsová.³ Obesláno bylo pouze osm svědků. Před zahájením procesu byla učiněna v okolí budovy soudu přísná bezpečnostní opatření a do soudní síně č. 83 byli vpuštěni pouze nejbližší příbuzní obviněných. Přestože šlo o veřejné líčení, byl odmítnut vstup přátelům obviněných, zahraničním zpravodajům i členům diplomatického sboru. S odůvodněním,

že „hrozí přeplnění soudní síně“. V průběhu řízení bylo důkazní řízení naprosto nedostatečné, takže obhájci vznesli námitky proti navrhovaným trestům, neboť obvinění nenaplnili skutkovou podstatu trestného činu. Obhájci též žádali stažení obžaloby pro nedostatek důkazů. Vyšlo také najevo, že při výslechu obviněných Jana Wünsche a Václava Soukupa, jakož i svědka Orlíka,⁴ příslušníci StB dotyčným vyhrožovali fyzickým násilím a že tedy byly výpovědi nepřipustně vynucovány. Pokud jde o tzv. „odcizení“ rozmnožovacího stroje Ormig, ani v tomto bodě obžaloby nebylo nezvratně prokázáno, že by se Jan Wunsch dopustil krádeže ke škodě majetku v socialistickém vlastnictví podle § 132, neboť sami svědkové z údajně poškozené organizace Inspektorátu bezpečnosti práce nemohli bezpečně určit, kdo mohl Ormig odcizit, označovali za možné pachatele zcela jiné osoby a jeden ze svědků, Václav Sivák, byl v září 1982 za záhadných okolností zavražděn neznámým pachatelem.

Na konci líčení předseda senátu JUDr. Rojt přerušoval často závěrečné řeči obviněných a po dvou minutách jim bral slovo. Přes naprostý nedostatek důkazů prokurátorka JUDr. Fuchsová trvala na své obžalobě a přes všechny nesrovnalosti a nedostatky, které svědčí o hrubém porušování proces. práva, senát městského soudu za předsednictví JUDr. Rojta vynesl tyto rozsudky:

Jan Wunsch – 4 roky odnětí svobody, Václav Soukup – 3 roky odnětí svobody a oba se musí po odpykání trestu podřídit další dva roky ochrannému dohledu. Jitka Tůmová – 15 měsíců a Josef Wunsch – 1 rok odnětí svobody. Všichni byli odsouzeni nepodmíněně do I. NVS. Rozsudek dosud nenabyl právní moci. Jan Wunsch se ihned po skončení soudu odvolal, Václav Soukup a Jitka Tůmová si ponechali lhůtu k odvolání, stejně se rozhodla i prokurátorka JUDr. Fuchsová. Josef Wunsch se k závěrečnému jednání a vynesení rozsudku nedostavil do soudní síně.⁵

Informace o Chartě 77, r. 5, 1982, č. 12, s. 5–6.

POZNÁMKY

- ¹ Dokument č. 312. K případu viz dále sdělení VONS č. 293 a 399, dokumenty č. 294 a 401.
- ² Správně a celým jménem Blanka Křípačová.
- ³ K roli JUDr. Jitky Fuchsové viz stručný článek publikovaný v exilovém časopisu *Demokracie v exilu* 26, 1983, č. 1, s. 6; k ohlasům na soudní jednání dále viz mj. články: „Politický proces proti mladým lidem“ in: *Národní politika* 15, 1983, č. 2, s. 9; „Soud“ o procesu s Janem Wünschem a spol. in: *Zpravodaj* (Curych) 16, 1983, č. 2, s. 5–6; „Čtyři roky za Polsko a poezii“ in: *Svědectví* 17, 1983, č. 68, s. 641–642; „Proces odložen – postižení sedí dále“ in: *Americké listy*, 1982, č. 38 (17. 9.), s. 2; „Z Prahy opět došla špatná zpráva“ o rozsudku Městského soudu v Praze nad obviněnými v případě J. Wünsche a spol. in: *Americké listy*, 1983, č. 1 (7. 1.), s. 2.
- ⁴ Celým jménem Milan Orlík. Viz protokoly o výpovědi Milana Orlíka ve věci Jana Wünsche a spol. uložené in: ABS, f. MV/V, vyšetřovací spis k případu Václava Soukupa a spol., sign. V 35417 MV.
- ⁵ Rozsudek Městského soudu v Praze viz in: tamtéž. Soudní líčení je popsáno v dokumentu Jiřího Wolfa „Případ S. R. A. Stručná zpráva o průběhu soudního líčení s Janem Wünschem, Josefem Wünschem, Václavem Soukupem a Jitkou Tůmovou (obviněnými z podvracení republiky dle § 98 tr. zák.) v Praze, ve dnech 15.–17. 12. 1982“ uložené in: LP, Sb. VONS, inv. č. 337, sign. IV/1, kart. 59.

Nejvyšší soud ČSR složený z předsedkyně JUDr. Marie Dojčárová a soudců JUDr. Pavla Jandy a JUDr. Václava Mrzeny projednával odvolání 10. a 11. 3. 1983 v Praze. Jediná výraznější úprava předchozího rozsudku se týkala výše trestu odnětí svobody u Jana Wünsche, který byl snížen o šest měsíců. Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR z 11. 3. 1983 viz in: ABS, f. MV/V, vyšetřovací spis k případu Václava Soukupa a spol., sign. V 35417 MV.